

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN !

A Győri Ítéltábla a dr. Bódai Levente ügyvéd által képviselt I.r. és II.r. (mindketten: I.rendű felperes címe) **felpereseknek** a dr. Ditz Dóra ügyvéd által képviselt I.r. és II.r. alperesek ellen kártérítés megfizetése iránti perében a Komárom-Esztergom Megyei Bíróság által 2007.május 22. napján meghozott 9.P.20.338/2007/9. számú ítélete ellen az alperesek részéről 10. sorszám alatt előterjesztett fellebbezés folytán meghozta a következő

í t é l e t e t:

Az ítéltábla a megyei bíróság ítéletét részben megváltoztatja, az I-II.r. alperesek által egyetemlegesen az I-II.r. felperesnek fejenként fizetendő marasztalása összegét 2.850.000,- - 2.850.000,- (kettőmillió-nolcszázötvenezer - kettőmillió-nolcszázötvenezer) forintra leszállítja.

Az I-II.r. alperesek által az elsőfokú ítélet szerint az I-II.r. felpereseknek fizetendő elsőfokú perköltség összegét 300.000,- (háromszázezer) forintra leszállítja.

Az I-II.r. felperesek által az állam részére külön felhívásra az elsőfokú ítélet szerint fizetendő le nem rótt kereseti illeték összegét 252.000,- (kettőszázötvenkettőezer) forintra felemeli, az I-II.r. alperes által az állam részére külön felhívásra fizetendő le nem rótt kereseti illeték összegét 342.000,- (háromszáznegyvenkettőezer) forintra leszállítja.

Köteles az I-II.r. felperes 15 napon belül egyetemlegesen megfizetni az I-II.r. alperes mint egyetemleges jogosult részére 200.000,- (kettőszázezer) forint másodfokú perköltséget.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s:

A megyei bíróság az ítéletében kötelezte az alpereseket, hogy fizessenek meg egyetemlegesen az I.r. felperesnek 4.950.000,- forintot, a II.r. felperesnek szintén 4.950.000,- forintot 15 nap alatt.

Egyetemlegesen kötelezte az alpereseket, hogy 15 nap alatt fizessenek meg a felpereseknek mint egyetemleges jogosultaknak 490.000,- forint részperkölséget, az államnak 594.000,- forint feljegyzett kereseti illetéket. A felperesek az államnak 6.000,- forint kereseti illeték megfizetésére kötelesek. Ítéletének indokolásában rögzítette, hogy az I.r. alperes által végzett tevékenység olyan jellegű, amelyet ipari parkká nyilvánított területen lehetne végezni, melyre az is utal, hogy az üzemcsarnokok tervezői a tervek kialakításánál is az ipari területet vették figyelembe, melyet a kirendelt szakértő, "B" szakvéleménye is alátámasztott.

A szakértő rögzítette, hogy az alperesek annak ellenére kértek építési és használatbavételi engedélyt, hogy az általuk végezni kívánt tevékenységet belterületen nem lehetett volna folytatni.

Az alpereseknek meg volt, meg lett volna a lehetősége arra, hogy ezt az üzemet máshol létesítsék, illetve az önkormányzatnak kellett volna a helyi építési szabályzatot módosítania. Az azonban tény, hogy a szükséges engedélyek birtokában az I.r. alperes a tevékenységét jogszerűen végzi, tekintettel arra, hogy **Helység 1** Város Jegyzője 2003. február 26.napján kelt 755/2003. számú jogerős határozatával végleges használatbavételi engedélyt adott ki. E körben azonban kiemelendő, hogy a hatósági engedély alapján tevékenykedő üzemek is kötelesek gondoskodni arról, hogy a szomszédos ingatlanok használatát szükségtelenül ne zavarják, vagyis alperesek polgári jogi felelősségét az a tény nem menti, hogy a szükséges engedélyek birtokában végzi az I.r. alperesi üzem a működését.

Rögzítette a megyei bíróság, hogy az alperesek a 2005. április 18. napján kelt ellenkérelmükben elismerték, miszerint az I.r. alperes az Észak-dunántúli Környezetvédelmi Felügyelőség határozatában megállapított határértéket az üzem ha kis mértékben is, de túllépte, azonban kifejtették, hogy az üzem már éjszaka jellemzően nem üzemel, az üzem kapuit csukva tartják.

Az Észak-dunántúli Környezetvédelmi Felügyelőség 2004. július 21. napján kelt H.17820/2004. számú határozatával az I.r. alperest zajbírsággal sújtotta, a megállapított zajszint túllépése miatt.

Az eljárás során tanúként kihallgatott személyek a felperes személyes meghallgatása során előadottakat egyértelműen alátámasztóan úgy

nyilatkoztak, hogy az I.r. alperes által folytatott tevékenység zavaró zajjal járt, azt nem csak a felpereseknél, de tőlük jóval messzebb is lehet hallani.

A tanúk a felperesekkel egyezően adták elő, hogy 2002.évtől kezdődően, amikor az I.r. alperes a tevékenységi körét bővítette, új üzemcsarnokot húzott fel, amelyekben présgépeket helyezett el, lehetett érezni a zajszint jelentős megnövekedését. Előadták, hogy az I.r. alperes által folytatott tevékenységből folyamatos monoton zaj ered, amely hosszabb távon meglehetősen zavaró. A zajhatást az alperesi üzemcsarnokhoz legközelebb eső felperesi ingatlanál lehet hallani, érzékelni, de attól távolabb is hallható a zavaró zaj. A felperesek ingatlanához bár közel van a nagy forgalmú 81-es út, illetve viszonylag közel van a vasút, az innen eredő zajhatás okozta értékcsökkenés az ingatlan forgalmi értékének meghatározásánál figyelembe vett körülményt jelentett. Kiemelendő "A" tanú vallomása, aki elmondta, hogy 2004. és 2005.évben is el akarta adni a házát, közhírré is tette, volt rá két jelentkező is, azonban amikor megtudták, hogy a környéken van az alperesi üzem, melynek zajhatása van, elálltak a vételi szándékuktól.

A megyei bíróság a zajszakértő kirendelését arra hivatkozással mellőzte, hogy az I.r. alperes által végzett tevékenység jelenleg a felperesek által sem vitatottan a környezetvédelmi hatóság által megállapított zaj határértéken belül van, míg a zavarással összefüggésben a tanúk teljes körűen alátámasztották a felperesek által előadottakat, mely zavarás a zajszakértő kirendelése nélkül is megnyugtatóan megállapíthatóvá vált.

Az alperesek arra hivatkoztak a tanúvallomásokkal kapcsolatban, hogy mindegyik tanú elfogult, így tőlük objektív vallomás nem várható el, ezért az általuk elmondottakra tényállást alapítani nem lehet. E körben helyszíni szemlére tettek bizonyítási indítványt.

A megyei bíróság az alpereseknek ezt az álláspontját nem osztotta: Kétségtelenül igaz, hogy a tanúk többsége a felperesi ingatlan közelében lakik, él, így a vallomásaikat nagy körültekintéssel kellett értékelni. A tanúk azonban a vallomásaikat a hamis tanúzás jogkövetkezményeire történt figyelmeztetés után adták elő, és mivel ezek a tanúvallomások nem álltak ellentétben a per egyéb adataival, ezért a tanúvallomásokat a megyei bíróság ítékezése alapjául elfogadta.

A helyszíni szemle megtartását azért tartotta szükségtelennek, mert attól további eredményt, olyat, mint amelyet a feltárt bizonyítékok - különösen a közigazgatási eljárásokban keletkezett dokumentumok, szakértő

ténymegállapításai - nem jelentettek, nem várható, ezért a helyszíni szemle megtartása nem jelentett volna mást, mint a per indokolatlan elhúzódását, ezt pedig a bíróságnak hivatalból meg kell akadályoznia.

Az alpereseknek a módosított kereseti kérelemre történő érdemi védekezés előterjesztésére irányuló határidőre vonatkozó kérelmének arra tekintettel nem adott helyt, hogy a felperesek a jogalapot nem változtatták meg, sem az elsődleges, sem a másodlagos jogalap tekintetében sem, a módosított kereseti kérelem pedig ténylegesen szűkebb, mint az eredeti kereseti kérelem. A vagyoni kárösszegezésében történt változás nem indokolja a jogalap változatlanul hagyása mellett a tárgyalás elhalasztását további előkészítő irat benyújtása végett az érdemi védekezés előterjesztésére. Kiemelte e körben azt, hogy az alperesek az érdemi védekezésüket a jogalap tekintetében már előterjesztették, a vagyoni kárösszegezését a szakvéleményből megismerhették.

A bíróság a felperesek személyes meghallgatása, a tanúvallomások alapján kétséget kizáróan állapította meg, hogy a felpereseket szükségtelenül zavaró zaj az I.r. alperesi üzem által végzett tevékenység következménye. A tanúk egyértelműen vallották, hogy a zavaró zajhatás akkortól vált érzékelhetővé, amikor az I.r. alperes a tevékenységi körét bővítette, az új présgépeket üzembe helyezte.

A megyei bíróság a felperesi zavaró zajhatás kifejtésével okozati összefüggésben álló kárt is megállapíthatónak látta az általa beszerzett szakvélemény és annak kiegészítése alapján:

A szakértő a 2007.január 18-án tartott tárgyaláson módosított szakvéleményében előadta, hogy a felperesek ingatlanának becsült műszaki értéke 20.000.000,- forint, amennyiben nem lenne a felperesek közelében az alperesi üzem, abban az esetben az ingatlan értéke - figyelemmel az ingatlan forgalmi értékét befolyásoló egyéb tényezőkre - 16.745.000,- forint lenne, azonban az alperesi üzem zavaró zaja miatt az értékcsökkenés 12.020.000,- forint. A szakértő előadta, hogy az ingatlan nagyrészt forgalomképtelen, annak kisajátítását kellene a felpereseknek kérnie.

Az alperesek hivatkoztak arra, hogy a szakértő az értékcsökkenés számításánál nem vette figyelembe sem a 81-es főút zaja és a vasút zaja által okozott értékcsökkenést.

A szakvéleményből egyértelműen kiderül, hogy a szakértő az ingatlan forgalmi értékének meghatározásakor mind a vasút, mind a 81-es főút közelségét, az általuk okozott zaj forgalmi értékcsökkentő hatásának, figyelembevételével állapította meg az ingatlan forgalmi értékét 16.745.000,- forintban. A szakértői vélemény ezen megállapítására a felek ellenvetést nem tettek, az összecszerűséget nem vitatták, így ezen összeget a bíróság is irányadónak fogadta el. A szakvélemény helyességét álláspontja szerint alátámasztotta az is, hogy a perbeli ingatlan **Helység 1** város közelében helyezkedik el, ugyanis **Helység 1** és **Helység 2** település gyakorlatilag összeér, emiatt mindenképpen életszerű, hogy ha az ingatlan teljes mértékben forgalomképes lenne, úgy 16.000.000,- forint összegért értékesíthetővé válna.

Kiemelte, hogy a szakértő a szakvéleményében arra utalt, miszerint az ingatlan „forgalomképtelen”, ebben a körben megállapíthatónak látta, hogy az ingatlan tényleges eladhatatlanságáról van szó, melyet "A" is megerősített tanúvallomásával.

Ugyanakkor bár az ingatlan gyakorlatilag eladhatatlan, attól még annak az ingatlannak részben van forgalmi értéke tekintettel magára a földterületre, illetve az azon lévő gazdasági épületre, amely lakhatás hiányában is hasznosítható. Ez az összeg azonban egy csökkentett forgalmi érték, a szakértő által ebben a körben megállapított mérték 4.725.000,- forint, amelyet a megyei bíróság elfogadott.

Rögzítette a megyei bíróság, hogy a szakértő által kimunkált forgalmi érték csökkenés az I.r. alperes tevékenységével, a II.r. alperes tulajdonosi jogainak gyakorlásával okozati összefüggésben áll.

A megyei bíróság osztotta az alperesek azon álláspontját, hogy a szakértő a kisajátítási javaslatával túllépte a kirendelésének a kereteit, illetve hogy a kisajátításnak nincsenek meg a jogszabályi lehetőségei és a bíróság erre vonatkozóan kérdést nem tett fel a szakértőhöz, azonban álláspontja szerint önmagában ezen körülmény a szakértői vélemény egyéb megállapításai nem rontja le, különösképpen nem teszi a szakvéleményt aggályossá. A megyei bíróság a felperesek módosított kereseti kérelmükben másodlagosan megjelölt jogalap az 1995.évi LIII.tv. (Kvtv.)-re alapítottan is alaposnak látta a felperesi igényt, az ítélete ezen, másodlagosan előterjesztett jogalap körében is érdemi indokolást tartalmaz.

Az ítélet ellen az I. és II.r. alperesek fellebbeztek, elsődlegesen annak hatályon kívül helyezése és az elsőfokú bíróságnak a per újabb tárgyalására

és újabb határozat hozatalára utasítása, másodlagosan az ítélet megváltoztatása és a kereset elutasítása iránt.

Fellebbezésük indokolásában fenntartva a 2007. április 18-i kelettel benyújtott „összefoglaló beadványukban” írtakat, kiemelték, hogy iratellenes azon ítéleti megállapítás, miszerint az alperesek ne vitatták volna a 16.745.000,- forintban meghatározott ingatlan forgalmi értéket, a szakértő a felperesi ingatlan értékét a szakmai szabályok figyelmen kívül hagyásával állapította meg, a 81-es főút forgalmi érték csökkentő hatásának mértékét nem elemezte részletesen, annak nem adott kellő súlyt. Kiemelték, hogy a 81-es főút zaja aránytalanul nagyobb mértékben zavarja az ingatlant, mint amennyire a kb. 100 méterre fekvő üzem zaja esetleg zavarhatná.

Fenntartották azon elsőfokú eljárásban előterjesztett álláspontjukat, hogy a szakértői vélemény a korábban hivatkozott strukturális, szakmai hiányosságai olyan jellegűek, amelyek miatt a szakvélemény egészének hitelessége, hihetősége kérdőjeleződik meg, és azok jellege nem teszi lehetővé azt, hogy a szakvélemény egyes részeit az egészből kiragadva a bíróság helytállóként fogadja el.

Kifogásolták, miszerint a 2006. július 13-i beadványukhoz csatoltan az ÉDU-KÖFE által 2005.október 10-én és 2006. július 26-án végzett zajmérések jegyzőkönyve megállapításait a megyei bíróság figyelmen kívül hagyta. Abból az rögzíthető, hogy az alperesi üzem zajkibocsátása sem éjjel, sem nappal nem lépte túl a határértéket. Úgy a mérések idején, mint jelenleg, az alperesi ingatlan maximálisan megfelel ezért az előírt zaj határértékeknek, így az a felperesi ingatlanra jogellenes zavaró hatást semmilyen mértékben nem gyakorol.

Továbbra is kifogásolták, hogy a bíróság nem tartott az ingatlanban helyszíni szemlét, amelynél tapasztaltak alapján okszerű lehetett volna új ingatlan forgalmi szakértő kirendelése, illetőleg meggyőződhetett volna a bíróság a tanúvallomások megalapozatlanságáról.

Fenntartották azon álláspontjukat is, hogy a szakértő a feladatai közé nem tartozó kérdéseket vizsgált, ennek alapján a bíróság téves építésjogi elemzést tett, amelynek példája a belterület fogalmának a bíróság általi, a jogszabályi meghatározásokkal ellentétes használata.

Álláspontjuk szerint ugyancsak ellentmondásos része az ítéletnek a „környezetvédelmi felelősség” indokolása, a korábban hivatkozott „mérések” jegyzőkönyv azt bizonyítja, hogy határérték feletti zajkibocsátása az üzemnek

nincsen. Zaj határérték alatti használat esetén nincs szennyezés, ha nincs szennyezés, akkor nincs károsítás sem veszélyeztetés, ha nincs károsítás, illetve veszélyeztetés, nincs helye környezetkárosítás miatti kárnak sem.

Amennyiben határérték alatti környezethasználatról van szó, a kártérítési felelősség objektív formájának egyik alappillére is hiányzik - az okozati összefüggésen és a káron túl - mégpedig a - környezetvédelmi - jogellenesség. Ha pedig nincs jogellenesség, fogalmilag kizárt a - környezetvédelmi - kárért való felelősségre vonás, így kártérítésre való kötelezés.

A fellebbezési tárgyaláson előadták, hogy az elsőfokú ítélet meghozatala óta nem volt az alperesekkel szemben olyan hatósági eljárás, hogy a zajhatás miatt szankciót alkalmaztak volna, nem történt meg a zajkibocsátási határérték túllépése, az alperesi oldal e körben megfelelő minősítést kapott, ennek alátámasztására csatolta az Észak-dunántúli Környezetvédelmi, Természetvédelmi és Vízügyi Felügyelőség mérési jegyzőkönyvét (Pf.3/A/3.).

Egyúttal fenntartották az újabb szakértő kirendelésére irányuló bizonyítási indítványt.

A felperesek fellebbezési ellenkérelme az ítélet helybenhagyására irányult.

Álláspontjuk szerint a megyei bíróság helyesen állapította meg a tényállást és ebből helyes jogi következtetést vont le annyiban, amennyiben megállapította, hogy ugyan a határérték betartása mellett folyik a tevékenység, de a felperesek szükségtelen zavarása fennáll. Önmagában a határérték betartása nem zárja ki a szomszédjogi szabály alkalmazását. A becsatolt újabb mérési jegyzékből, bár a határérték alatt van a zaj, az is kiderül, hogy zajhatás jelenleg is folyamatosan van.

A szakértő kirendelésére irányuló bizonyítási indítvány elutasítását kérték.

Az ítélet tábla osztotta az alpereseknek a más szakértő kirendelése iránti érvelését. Ezért a Pp.249.§.(2) bekezdése értelmében - részbizonyítás keretében - új szakértőt rendelt ki. Épületszerkezet, ingatlan értékbecslő, igazságügyi szakértő véleménye szerint (Pf.9.) a szakvéleményben felsorolt tények együttes mérlegelése alapján a lakóház, udvar, gazdasági épület nem használható családi házként, mivel annak udvarában, kertjében hallható állandó, ütemesen lüktető, monoton zaj nem teszi lehetővé a nyugodt zöldövezeti pihenést.

A 81-es főút, a vasútvonal miatti zajterhelés és az ingatlan szomszédságában megépített üzem zajhatása között lényeges különbség van abból szempontból, hogy a különböző zajhatásokat hogyan lehet csökkenteni. Közlekedésből adódó zajhatás lényegesen csökkenthető az épület hő- és hangszigetelésének megépítésével, korszerű nyílászárók beépítésével. Az udvar és a kert zöldövezeti pihenésre ettől még alkalmas, mivel a közlekedésből származó zajterhelés itt kis mértékű, nem állandó és nem monoton.

Az üzemből eredő állandó, ütemesen lüktető, monoton zaj a felperesi ingatlannál nem csökkenthető elviselhető mértékűre, mivel az ingatlan közel van az üzemhez. Ebben a zajterhelésben lényegében nem a zaj mértéke, határértéken belüli értéke, hanem annak állandó, lüktető monotonitása az, amely jelentősen zavaró hatás és az állandó emberi tartózkodást hosszú távon nem teszi lehetővé.

A felperesi ingatlan családi házként nem forgalomképes, gazdálkodásra alkalmas ingatlanként azonban igen.

A fentiek alapján a szakértő a lakóingatlan szomszédságában megépült présgépüzem zajhatása miatt a lakóingatlanban 5,7 millió forint forgalmi érték csökkenést állapított meg, míg a gazdálkodásra alkalmas beépített földterület alapincézett garázs és kamra időszakosan használható volta miatt a felpereseknek megmaradó ingatlanértéket 3.000.000,- forintra tette.

A felperesek a szakvéleményt elfogadták, az alperesek azt továbbra is vitatták, amelyre a szakértő - a benyújtott írásbeli szakvéleménye teljes fenntartása mellett - nyilatkozatát megadta (Pf.12.) .

Az alperesek kérték a szakértő tárgyalásra történő megidézését is.

Az ítéletábra a megyei bíróság által megállapított tényállást a fentiek szerint kiegészítette.

Az I-II.r. alperesek fellebbezése részben alapos.

Az ítéletábra álláspontja szerint a megyei bíróság a felperesi igény jogalapja, a felmerült kár ténye és az okozati összefüggés fennállta körében a szükséges és elégséges körben a bizonyítási eljárást lefolytatta, az ott beszerzett bizonyítékokat a Pp.206.§-ának megfelelően helyesen, okszerűen,

összességükben értékelve helyes tényállást állapított meg, az abból levont jogi következtetése is helytálló. E körben teljes körűen osztja az elsőfokú ítélet indokolását és egyben utal arra.

A fellebbezéssel kapcsolatban kiemeli az ítéletábra, hogy a Ptk. 100.§-ára alapított igénynél annak, hogy az alperesek közigazgatási értelemben jogszerűen, azaz jogerős engedélyek alapján végzik tevékenységüket, továbbá hogy az általuk kibocsátott zajhatás az egészségügyi határértéket meghaladja-e vagy sem - bár értékelhetőek - ügyszöntő jelentőséggel nem bírnak. Ilyen esetben ügyszöntő jelentősége annak van, hogy történik-e szűkségtelen zavarás „mások, különösen szomszédaik” irányában.

A szűkségtelen zavarás tényét a megyei bíróság helyesen állapította meg, e körben az elsőfokú eljárásban és a másodfokú eljárásban beszerzett szakvélemény is egyöntetű, egyértelmű, mint ahogy ezt támasztják alá a tanúvallomások is.

Ami a kár mértékét illeti, egybehangzó a két szakvélemény abban is, hogy az alperesi tevékenységgel okozati összefüggésben az ingatlan családi házként való hasznosításra, illetőleg életvitelszerű ott tartózkodásra való alkalmatlanságára figyelemmel gyakorlatilag forgalomképtelen ezen funkcióját illetően. Egyéb funkcióra - gazdálkodó tevékenység folytatására - azonban alkalmas, s mint ilyen, értéket is (maradványérték) képvisel, amit az ítéletábra által kirendelt szakértő véleménye is meghatározott összecszerűségében is.

Az ítéletábra álláspontja szerint a másodfokú eljárásban beszerzett szakvélemény nem hiányos, nem homályos, nem áll ellentétben sem önmagával, sem az egyéb peradatokkal. A szakvélemény kellően figyelembe vette mind az értéknövelő, mind az esetleges értékcsökkentő hatásokat és mindezekre tekintettel aggálytalanul következtetett az ingatlan forgalmi értékcsökkenésében megnyilvánuló, az alperesi zajkibocsátó tevékenység által okozott kárra.

Az alpereseknek a szakvéleményre tett észrevételeit az ítéletábra álláspontja szerint a szakértő az írásbeli nyilatkozatában kimerítően megválaszolta, ezért az ítéletábra a szakértőnek a tárgyalásra való idézésére irányuló alperesi indítvány teljesítését, mint szűkségtelent elutasította.

A peradatok alapján megállapítható volt - mint ahogy azt az elsőfokú bíróság az ítéletének indokolásában is rögzítette - hogy a felperesek a kereseti kérelmüket csupán másodlagosan terjesztették el a Kvtv-re alapítottan. Az

elsődleges, illetőleg a másodlagos kereseti kérelem látszólagos tárgyi kereset halmazatban áll egymással. Az elsőfokú bíróság jogalapjában a keresetet már az elsődleges kereseti kérelem szerint is alaposnak találta. A másodlagos kereseti kérelem előterjesztettnek pedig kizárólag csak akkor tekinthető, érdemi vizsgálatára csak akkor kerülhet sor, ha az elsődleges kereseti kérelem nem volna alapos, így az ítélet tábla az elsőfokú ítélet indokolásából a másodlagos kereseti kérelem tekintetében tett elsőbírói okfejtést mellőzte.

Mindezekre figyelemmel az ítélet tábla a megyei bíróság ítéletét a Pp.253.§.(2) bekezdése értelmében részben megváltoztatva a felek által viselendő elsőfokú perköltség, feljegyzett illeték mértékét a megváltozott pervesztességi, pernyertességi arányokhoz igazította.

Bár a fellebbezési eljárásban az I. és II.r. felperesek nagyobb részt pernyertesek lettek, azonban az alperesek a fellebbezésükön 594.000,- forint illetéket leróttak, továbbá a fellebbezési eljárásban 192.800,- forint szakértői díjat előlegeztek, a fellebbezési eljárásban mindkét fél oldalán merült fel jogi képviselési díjból álló perköltség, így mindezen költségek figyelembevételével a Pp.81.§.(1) bekezdésére tekintettel kisebb részbeni fellebbezési pernyertessége arányában az alperesek a rendelkező részben írt mértékű másodfokú perköltségrész megfizetésére igényt tarthatnak.

Győr, 2009.évi január hó 22.napján

Dr. Ábrahám Éva sk.
a tanács elnöke

Dr. Lezsák József sk.
előadó bíró

Dr. Vass Mária sk.
bíró